SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 21 DECEMBER 1939

Stille Nacht...

ET was nog niet zo lang geleden, dat moeder Verdini besloten had met haar drie jongens, Beppo, Tonio en Seppo, haar zonnige vaderland te verlaten, om in de lage landen aan de zee een nieuw bestaan te zoeken. Sedert vader er niet meer was, was het steeds moeilijker voor haar geworden, om zoveel mondjes open te houden. Toen had ze wondere verhalen horen vertellen van het verre „Olanda", waar melk en honing vloeiden en waar het zo goed moest zijn....

En nu woonde ze dan met haar jongens héél hoog onder de hanebalken van een oud, vervallen huis. Vooral Beppo, de oudste, had zich zo'n heel andere voorstelling van Holland gemaakt, het land van de wiekende windmolens en grazige weilanden. Als hij langs de zwarte, van regen glimmende straten zwierf, dacht hij met groot verlangen terug aan de eeuwig-blauwe hemel van zijn zoele geboorteland. Soms scheen het dan wel, of in zijn gitzwarte ogen een stukje Italiaanse zon spiegelde.

Moeder Verdini maakte gipsen beeldjes en borduurde bonte doekjes, die Beppo langs de huizen probeerde te verkopen. Meer nog dan haar jongens, had zij van koude en vocht te lijden, al verzekerde ze dan ook schijnbaar opgewekt, dat het zo erg niet was, omdat ze daar, hoog op de zolder, dicht bij de hemel woonde. Maar toch.... als ze in haar tochtige vertrekje voor het zolderraampje zat en de regendroppels uit een loodgrijze lucht als op wollen schoentjes langs het vensterruitje gleden, herinnerde ook zij zich met weemoed de lachende natuur daarginds over de bergen.

Hoe meer de winter naderde, hoe slechter het met de beeldjesverkoop ging en het gebeurde niet zelden, dat Beppo zelfs niet één doekje of beeldje had kunnen verkopen. Het leek wel of de mensen op deze korte, donkere dagen allemaal slecht geluimd waren.

Tegen Kerstmis vonden de beeldjes helemaal geen aftrek meer en daarom besloot Beppo om kleine takjes hulst, met rode lintjes versierd, te gaan verkopen. Hij wist, dat de mensen die kleurige takjes gebruikten om er de geschenkjes of de tafel mee te versieren. Dat alles overdacht Beppo, toen hij na een dag van nieuwe teleurstelling moe in zijn bedje kroop. Het mandje met de hulsttakjes stond al gereed en vol hoop dacht hij aan de dag van morgen. Maar allengs ging zijn denken langzaam en onmerkbaar over in wat de mensen slaap noemen...

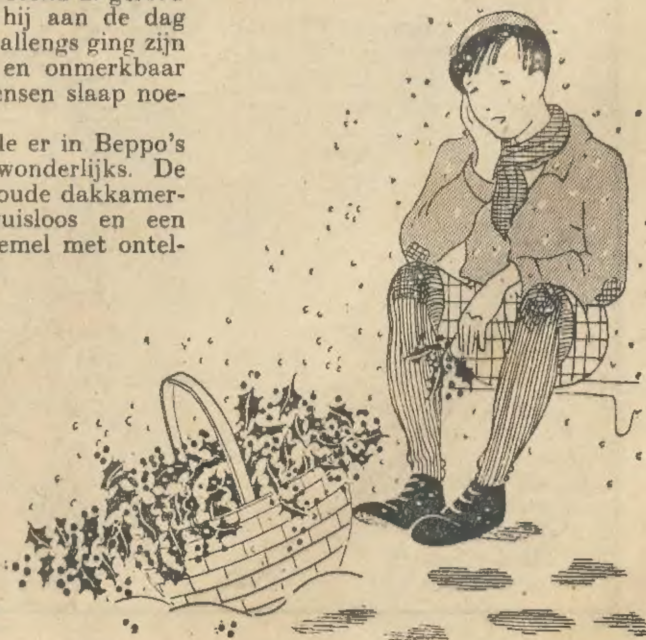
En toen gebeurde er in Beppo's dromenland iets wonderlijks. De zoldering van het oude dakkamertje verdween geruisloos en een zwart-glanzende hemel met ontelbare sterretjes als even zovele engelen-ogen werd zichtbaar.

En al die flonkerende lichtjes kwamen in optocht nader.

Voorop, gelijk een herder die zijn schaapjes hoedt, ging een grote, diepglanzende ster. O, wat 'n prachtig gezicht was dat! Beppo werd bijna verblind door 't licht, dat al die sterretjes uitstraalden en zelfs 't dakkamertje leek nu wel een feestzaal. „Wij zijn de Kerstlichtjes," lachten de sterretjes vriendelijk, „wij komen van de hemel om onze plaats aan de Kerstbomen in te nemen en de mensen te vertellen van het naderende licht, van vrede en naastenliefde...."

En nog vóór Beppo goed begreep wat er gebeurde, was hij door talloze Kerstlichtjes omringd, die hem meevoerden langs een weg van zilveren stralen. Ver, héél ver gingen ze met hem en het einde van de reis was een gezellige, warme huiskamer met in het midden een grote Kerstboom, waaraan lichtjes brandden, die zich in de ogen van de gelukkige kinderen weerspiegelden. Duidelijk zag Beppo ook moeder en Tonio en Seppo zitten....

Beppo ontwaakte de andere morgen met een prettig en warm gevoel. Als hij aan z'n mooie droom dacht, geloofde hij vast, dat het ook voor hem een gelukkig Kerstfeest zou worden en welgemoed toog hij met zijn mandje hulst op weg. 't Was nu de dag vóór Kerstavond. Een grimmige oostenwind joeg de fijne sneeuw door de straten van de stad en deed de mensen diep in hun kragen kruipen. Beppo verkocht niet veel van zijn hulsttakjes. Het was zo onaangenaam koud en guur, dat de voorbijgangers zich

Beppo verkocht niet veel van zijn hulsttakjes.

haastten, naar de beschermende huiskamer te komen en geen lust hadden, een ogenblik voor hem te blijven staan.

Eindelijk begon het avond te worden.... Kerstavond. De straatlantarens werden al ontstoken en Beppo hoorde in de huizen, waar hij langs kwam, heldere kinderstemmetjes een Kerstliedje zingen. Even bleef hij luisteren, maar ging dan weer verder, zonder bepaald doel en zonder hoop, nog iets te zullen verkopen. Eigenlijk lette hij er niet eens op, waarheen hij liep, want in gedachten beleefde hij nog eens zijn prachtige droom.

En toen, haast net als het wonder dat hij in die droom had aanschouwd, kwam aan het einde van een stille straat een klein, blond meisje aangedribbeld. Ze had blauwe ogen en haar vriendelijke lach was als een zonnestraal, die plotseling door de donkere sneeuwwolken gleed.

„Wat kosten die hulsttakjes?" vroeg ze opgewekt.

„Vijf cent maar, juffrouw," antwoordde Beppo, en ze moesten beiden even grinniken om dat deftige „juffrouw."

„Dan zal ik de hele voorraad maar kopen," zei het meisje parmantig. Bij deze woorden gaf ze Beppo een rijksdaalder en pakte al zijn hulsttakjes mee. Met grote, verbaasde ogen staarde Beppo naar het geldstuk op z'n hand en eerst toen het meisje reeds was verdwenen, drong het tot hem door, dat ze te veel had betaald. Zijn eerste gedachte was, het kleine meisje na te rennen en haar te zeggen, dat zij zich had vergist en nog geld terug kreeg. De kindervoetstappen in de versgevallen sneeuw vertelden hem, welke richting zij was gegaan. Hij volgde het spoor tot aan de buitenkant van de stad, waar de huizen steeds schaarser werden en hij nog slechts een eenzame weg zag. Na nog een poosje te hebben doorgelopen, hoorde hij in de stilte van de avond een klagend stemmetje. En ja, iets verder week het voetspoor af naar de boskant en zag hij tot zijn schrik een kleine, donkere gedaante in de sneeuw liggen. Tegen een boom geleund, zat.... het blonde meisje. Zij huilde zachtjes, het mandje was op de grond gevallen en de hulsttakjes lagen overal verspreid. „O, o," snikte ze, „ik heb zo'n pijn en wat zullen ze thuis ongerust zijn."

Beppo hielp het meisje, dat haar voet had verstuikt, voorzichtig op en nadat hij ook nog de hulsttakjes in het mandje had gedaan zei hij: „Klim maar op mijn rug, ik draag je wel naar huis." En hoewel dat niet zo gemakkelijk ging, omdat de

.... kwamen ze toch eindelijk bij het grote landhuis aan, waar het meisje woonde.

weg erg glad en Beppo niet al te sterk was, kwamen ze toch eindelijk bij het grote landhuis aan, waar het meisje woonde.

Daar was iedereen al aan het zoeken naar een klein, ondeugend meisje, dat tegen het verbod van haar ouders, in een onbewaakt ogenblik, het huis had verlaten, om met het geld, dat ze uit haar spaarpot had genomen, zelf inkopen te gaan doen. Hoewel de ouders van Tineke — zo heette het meisje — heel ontevreden waren over hun ongehoorzaam dochtertje, waren ze toch ook erg blij, haar nu weer terug te zien. Gelukkig begreep ook Tineke nu wel, hoe dom ze was geweest en dat dit uitstapje slecht had kunnen aflopen, indien Beppo haar niet gevonden had. Ze verzocht vader, om met het overige geld uit haar spaarpot Beppo een prettige dag te bereiden.

Die avond, toen Beppo al in zijn bedje lag en sliep, gebeurden er vreemde dingen op de zolderwoning van moeder Verdini! Tineke's ouders waren bij hen op bezoek en een schitterende kerstboom verrees in het oude, grijze huis. Toen de boom gereed was en alle kaarsen waren aangestoken, werd Beppo door z'n moeder gewekt.... Hij geloofde weer te dromen, toen hij de prachtige boom gewaar werd en wreef zijn ogen nog eens uit. Hij kneep eens in z'n arm, om zich er van te overtuigen dat hij werkelijk wakker was, maar toen hij ook zijn broertjes en moeder met gelukkige gezichten om de boom zag staan, twijfelde hij niet meer.

Onder de boom lag een verrassing, waar ook moeder Verdini nog niet op had gelet. 't Was een prachtige doos met allerlei lekkers en onderin zat nóg iets! Beppo's moeder zou er zeker veel dingen voor hebben kunnen kopen, maar ze gebruikte het om er de hartewens van haar jongens mee te vervullen.... om terug te keren naar het land over de bergen, waar ze thuishoorden en gelukkig waren geweest. Daar woont nu moeder Verdini weer met haar flinke jongens. Maar dikwijls nog denkt Beppo met dankbaarheid terug aan z'n heerlijke droom, die op Kerstavond werkelijkheid werd!

WILLY SCHERMELÉ

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

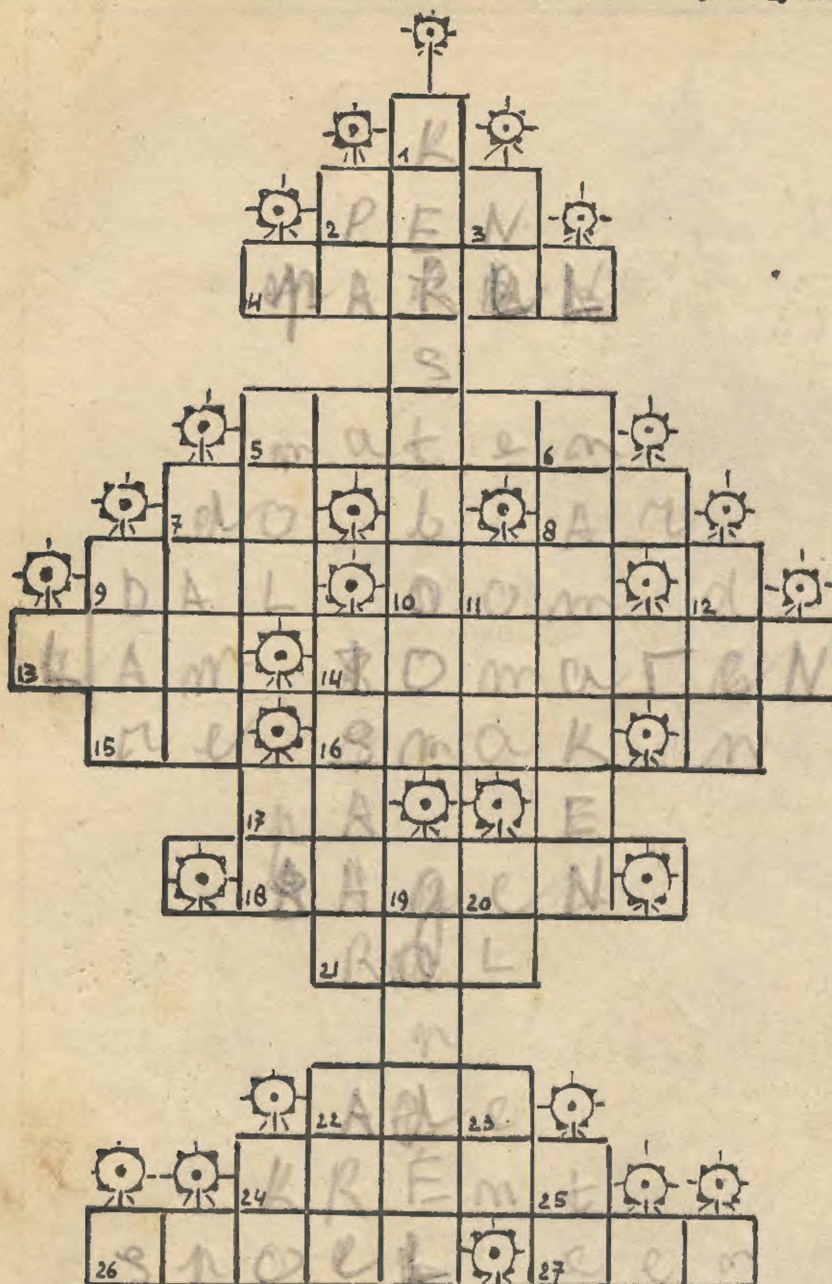
ONZE KERSTPRIJSVRAAG

WAT ZOU VOOR MIJ ZIJN?

(ZIE OOK BLADZIJDE 7)

BONT ALLERLEI

KERSTBOOMPUZZLE

Horizontaal:

2. Schrijf je mee.
4. Vindt men wel in oesters.
5. Men kan meten met vele .....
7. Muzieknoot.
8. Wintervoertuig.
9. Diepte tussen twee hoogten.
10. Familielid.
13. Familie van het schaap.
14. Gezonde rode vruchten.
15. Muzieknoot.
16. Hij kwam neer met een....
17. Vader.
18. Soort sprookjes.
21. Speelt men in een toneelstuk.
22. Vaarwel.
24. Geen rozijn maar een .....
26. Onderdeel van een radiotoestel.
27. Telwoord.

Verticaal:

1. Siert thans tijdelijk vele huiskamers.
2. Zie 17 horizontaal.
3. Twee derde van net.
5. Woeldiertje.
6. Vervalsen of naäpen.
7. Toosje gedraagt zich als een echte....
9. Mannetjesbij.
11. Grootmoeder.
12. Naaldboom.
14. Vroeger hoofd van Rusland.
17. Zet men onder een brief.
19. Ziet men varen in Venetië.
20. Lengtemaat.
22. Vlaktemaat.
23. Voegwoordje.
24. Afgekorte jongensnaam.
25. Hij komt .. vroeg of .. laat.

Oplossingen vorig nummer

WIE HEEFT HET KONIJN GETEKEND?

Noortje.

REBUS 7

Be(l)ter een g(h)oede(n) (m)buur (p)dan een verre(m) vrie(a)nd.

EEN RARE SINJEUR

310

VERKEERSPUZZLE

Op het verkeersbord stond geschreven:
Verkeer van rechts gaat voor! Een verkeersregel waar je je altijd aan houden moet!

WANNEER WAS DAT?

Janus Dobber wilde van de gelegenheid dat er veel sneeuw was gevallen profiteren om een flinke skitocht te maken. Dus spande hij de latten onder en trok er op uit. Kunnen jullie nu ook vertellen op welke dag Janus die skitocht maakte?

Kijk maar eens goed naar de sneeuwvlokjes. Wat zien jullie? Dat ze gegroepeerd zijn in groepjes. Het zijn er 8. Dus een woord van acht letters. Elk groepje bevat een bepaald aantal vlokjes. Wat zou je nu doen? Nemen we eens aan dat er een groepje was van tien vlokjes. Dan zou ik denken: 10, nou, laten we eens kijken wat de 10e letter is van 't alfabet. Enne.... meer zeg ik er niet van. Jullie snappen 't wel, of niet? Nu maar gepuzzeld.

ONZE KERSTPRIJSVRAAG

(ZIE OOK BLADZIJDE 5)

Beste meisjes en jongens!

Hier zijn we weer met onze prijsvraag, waaraan jullie natuurlijk allemaal meedoen. Een leuke Kerstboom, niet? Maar wat er aan hangt is nog mooier! Bekijk het maar eens goed: een vliegtuig, een tasje, een hond, een beer, een olifant, een pop, een trom, een kleurdoos, een auto en een sprookjesboek. Vijf jongens en vijf meisjes staan de boom te bewonderen. Wat zou voor mij zijn? zegt elk van hen.

En.... nu moeten j u l l i e daar op antwoorden! Dat is onze prijsvraag.

Maar let op! Het is niet zo moeilijk als 't lijkt, hoor! Elk voorwerp in de boom heeft een cijfer. En.... elke naam van jongen of meisje begint met een v e r s c h i l l e n d e letter! Wie weet of je zo'n beginletter nergens ontdekt i n of b ij de voorwerpen in de boom! Kijk maar 'ns goed en schrijf dan gauw onder de naam het nummer van het voorwerp, totdat je ze alle tien hebt uitgedeeld.

H o e m o e t j e i n z e n d e n ?

Je schrijft op een briefkaart de tien namen en naast elke naam zet je 't goede cijfer. Bijvoorbeeld. Jan 8 — Trees 5, enz.

Natuurlijk klopt dat niet, hoor. Zoek maar beter.

A a n w i e m o e t j e i n z e n d e n ?

Redactie Sjors.
Nassaulaan 51
Haarlem.

In linkerbovenhoek zet je: K e r s t p r ij s v r a a g.

W a n n e e r m o e t j e i n z e n d e n ?

Liefst zo spoedig mogelijk. In elk geval v o o r 4 J a n u a r i 1 9 4 0. Wat nadien binnenkomt, telt niet meer mee.

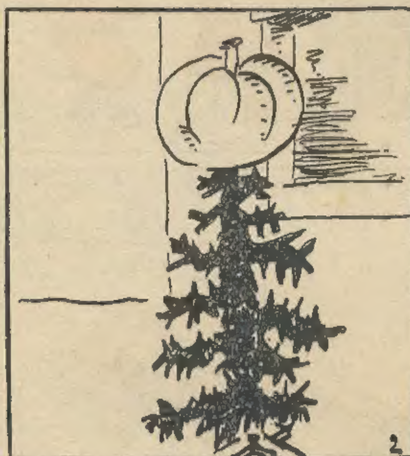
O n z e p r ij z e n. Kort en bondig: 6 prachtige autopeds en 250 prettige prijzen, die een verrassing blijven voor jullie allen.

En nu: aan 't werk. Goed en scherp uitkijken naar letter en cijfer. En op tijd inzenden met d u i d e l ij k e vermelding van naam en adres en of je een jongen of een meisje bent. Prettig Kerstfeest aan jullie allemaal en veel succes.

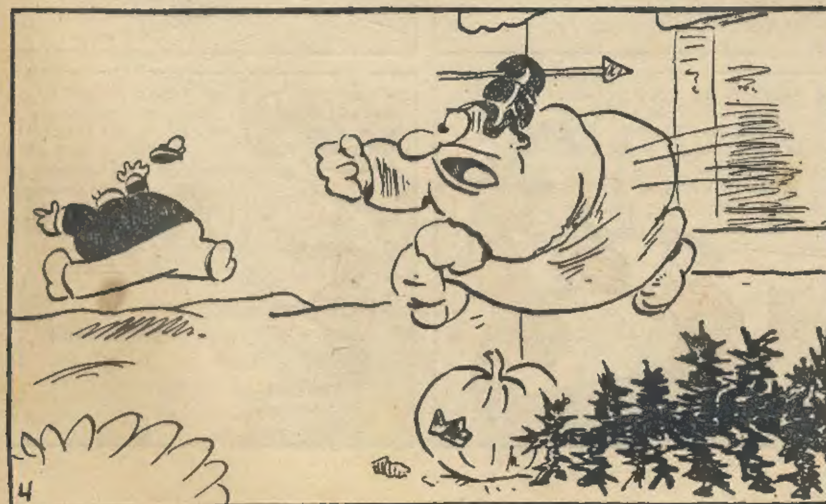
DE REDACTIE

DRAMA IN VIER BEDRIJVEN

KERSTREBUS

(Middelste tekening telt niet mee.)
Oplossing volgende week op blz. 6.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EN HET NIEUWE HOEDJE!

